

19. PÜHAPÄEV PÄRAST NELIPÜHA. Suurim käsk. 1. lugemisaasta

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist 22. peatükist

Matteuse 22:34–40 *Seadusetundja kiusab Jeesust küsimusega suurimast käsust*

KÄSU TÄITMINE

Jeesus oli Jeruusalemmas olnud juba mitu päeva. Tema saabumine Jeruusalemma oli olnud väga suursugune. Justkui kuningas tuli Ta ja rahvas hõiskas „Hoosanna Taaveti Pojale!“, lehvitati palmiokstega ja laotati teele riideid. Jeesus polnud küll väga kuninga moodi, aga vähemalt ei kõndinud ta linna sisse jalgsi, vaid sõitis ratsa. Jeesus ratsutas eesli seljas, kuid seegi oli uhke ja väärikas tulek.

Apostlid saatsid Jeesust kõikjal. Samuti olid Jeesuse saatjaskonna hulgas ka mõned naised: Jeesuse ema, Maarja, Johanna, Maarja Magdaleena ja teine Maarja, Jaakobuse ema ning mõned veel. Naised olid olnud Jeesuse saatjateks juba mõnda aega. Tänu naistele olid apostlite lihtsad vajadused korraldatud, öömajades seatud magamisasemed ja valmistatud söögikorrad.

Maarja Magdaleena ja Johanna olid kolde juures, valmistades Jeesusele ja jüngritele õhtusöögiks läätseleent ja maisileibasid.

Maarja Magdaleen alustas juttu: „Kuule, Johanna, kas sa kuulsid seda juttu, mis Jeesus rääkis täna hommikul variseridele, seda seaduse juttu. Milline seadus siis on suurim, kas Moosese seaduses siis enam ei kehtigi, või?“

Johanna mõtles üsna pikalt: „Jah, mul on meeles iga Jeesuse sõna, Ta ütles: „Armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega! See ongi suurim ja esimene käsk. Teine on selle sarnane: Armasta oma ligimest nagu iseennast! Neis kahes käsus on koos kogu Seadus ja Prohvetid.“

Ma mäletan, kuidas mulle vanaema õpetas Moosese kärke, neid kümmet, neid kõige tähtsamaid. Seal oli sedasi, et esimesed kolm käsku olid Jumala ja inimese suhte kohta. Sellest, et Jumal on Issand, Jumal, kes on iisraeli rahva välja toonud Egiptuse orjapõlvest. Meil ei tohi olla teisi jumalaid. Me ei või teha endale Jumalast kuju ega pilti nii nagu ammonlased on endile teinud. Sest muidu tabab meid Jumala viha. Issanda järgijaid saadab Jumala heldus. Samuti ei tohi Issanda nime ilmaaegu suhu võtta ega tohi ka valet vanduda ning mis kõige tähtsam – tuleb pühitseda hingamispäeva!

See kõik kokku on just see sama, mida Jeesuski ütles: „Armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega.“

Ja see teine käsk, mida Jeesus ütles, et tuleb armastada oma ligimest nagu iseennast. See tähendab seda sama, mis on kirjas Moosese käskudes, et tuleb austada oma vanemaid, ei tohi tappa, sa ei tohi abielu rikkuda, ei tohi varastada, ei tohi anda kellegi vastu valetunnistusi, ei tohi olla kade teise inimese vastu.“

„Oo, kas tõesti olid kõik need käsud juba Moosese ajal kirjas. Siis olen ma küll läbi ja lõhki üks kõige patusem inimene,“ ehmus kuuldus Maarja Magdaleena. „Siis kui ma Jeesusega kohtusin, päästis ta mu ära kindlast surmast, ta astus minu ja külaelanike vahele, kes tahtsid mind kividega surnuks visata, sest ma olin nende mehi ahvatlenud abielurikkumisele. Jeesus tuli ja ütles, ei ta kirjutas liivale: „Kes teie seast ei ole pattu teinud, visaku teda esimesena kiviga!“ Aga keegi ei visanud mind kiviga, kuigi ma olin Moosese seaduste järgi ära teeninud surma. Ka Jeesus ei mõistnud mind hukka, Ta ütles ainult: Mine, ja nüüdsest peale ära enam tee pattu!“

Johanna aga lohutas: „No jah, eks ta nii ongi, et sa pead esmalt ennast armastama, ennast hoidma ja enda jaoks selgeks tegema, mis on elus see kõige tähtsam. Siis saad sa ka teisi armastada, teisi hoida ja austada seda, mis on teiste jaoks see kõige tähtsam.“

Kui sa oled teinud pattu, astunud Issanda käskude vastu, siis tunnista seda, kahetse tehtut, püüa heastada tehtud halb ja kanna hoolt selle eest, et see kunagi ei korduks. Nii nagu Jeesus sulle ütles: ära enam tee pattu.“

„Jah,“ tunnistab Maarja Magdaleena „see on Jeesusest küll kena, et ta sedasi Moosese käsud kokku võttis. On ju keelud tapmise, varastamise, petmise, kadeduse kohta just see, et esmalt tuleb endast lugu pidada, ka oma vaesusest, ka oma valusatest kogemustest suhetes inimestega. Esmalt tulebki endaga rahu sõlmida, siis on võimalik ka maailma armastada. Armasta oma ligimest nagu iseennast – see ongi see kõige olulisem, ja samas kõige raskem. Aga kui pidada silmas Jumala armastust meie vastu ja usaldada Jumalat, siis peaks olema võimalik leida rahu endaga ja maailmaga.“

Küllike Valk, 2013.